

дането и издаването на необходимите ръководства, пояснения, приказки за детските класове и илюстрации. Детските забавачници вече съдоста добре познати на българското общество, за това за тяхъ няма да говоря.

Летните вакационни, библейски училища съдълъмо благословение за малките скитници по улиците. Търсе отвратъ, за да помогнатъ на бедните деца, които през летните месеци, като не могатъ да отидатъ съ родителите си на курортъ, рискуватъ да се провалятъ още въ детинство отъ прашната и отровна улична атмосфера. Вместо улицата съ нейните съмнителни влияния, методистските църкви поднасятъ на бедните деца добре уредено и вещо ръководено летно вакационно училище, където хубавятъ, поучителни приказки, ръчните занимания, общите игри, пъсните и разказите за библейски герои или добри български царе и народни будители ги увлечатъ до забрава. Резултатите отъ тези летни вакационни училища съ извънредно много наследчелни.

Младежките християнски дружества при методистските епископални църкви иматъ задача да възпитатъ църковната младежъ въ духа на Христовото учение. Въ редовните седмични събрания се четатъ отъ младите реферати, религиозни беседи, устроиватъ се литературни кружици и дебати, уреждатъ се литературно-музикални вечери, социални срещи, екскурзии, спортни клубове и разни други предприятия, които биха спомогнали за всестраното хармонично развитие на младежа. Църковното младежко християнско дружество представлява нещо като духовни казарми през които преминава всички евангелски синъ или дъщеря, за да излъзе отъ тамъ и да бъде живъ, солиденъ, каленъ християнинъ и примъренъ български гражданинъ.

Методистските църкви иматъ само едно сръдно учебно заведение. Това е американския девически пансионъ въ Ловечъ.

Немислимъ е да имаме християнска църква безъ благотворителна дейност. „Колкото и да сте сторили добро на единого отъ тези най-малките, на мене сте гори сторили“. Тези Христови думи нами-

ратъ своето изпълнение въ благотворителната дейност въ църквата. Всички слаби, бедни, болни, нещастни, затворени, отчаяни въ този свѣтъ съдъ подъ Христова грижа, а отъ тукъ следва, че тъ съдъ и подъ грижата на църквата. Следъ войната, когато гладътъ хлопаше на много български домове, методистските църкви въ гицето на своя надзирател Е-ръ Елмър Ернестъ Каунтъ поддържаха безплатни детски кухни, изискваха отъ американските сестри-църкви и раздаваха безплатно на бедните дрехи и обувки. И днесъ всичка църква си има въ бюджета голъмо перо „благотворителни“, отъ което се помага на болни и бедни братя. Няма пансионъ въ България, който има такава ниска такса, каквато е тази на Ловчанския американски пансионъ. И тукъ благотворителността е протегнала благата си ръка. Наредено е така, за да могатъ и бедни деца да постъпватъ въ това училище. Не съдъ единъ или двама младежи, които методистските епископални църкви съ изпратили въ странство да се учатъ и се подготвятъ за пастири или библейски работници. Въ Ловчанския пансионъ не малко бедни момичета съ получили даромъ своето образование. Освенъ това методистските епископални църкви поради широките си връзки съ американските сестри-църкви, спомагатъ за опознаването и сближаването на двата народа. Всички мисионери, надзиратели и епископи, които съдъ идвали въ България съ бивали спечелвани за нейната правдива кауза. Епископъ Блейкъ, Д-ръ Каунтъ, Д-ръ Лонгъ съдъ били голъми приятели на България, които съдъ доказали своите добри чувства въ време на голъми народни нужди и катастрофи.

Методистските църкви работятъ само въ Северна България. Въ Южна България работятъ евангелските съборни църкви. Тази териториялна разпределба е станала по взаимно съгласие на двете управителни тѣла на църквите съ целя да си разпределятъ труда. Методистските братя по настоящемъ притежаватъ 20 църкви и 24 общества, 20 ръкоположени пастири, 14 проповѣдници и мъстни работници и 17 недѣлни училища съ 69 учители.